

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 3 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administratorul tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Episoare nefrancante se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUMILE

Pentru odată 7 cr.. — de două ori 12 cr.. — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garamond — și timbru de 30 cr. pentru
șe-oare publicare.

Prenumerării nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiaei.

Banii de prenumerării se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfărșește cu ultima Decembrie 1884, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie eseditura silită a sista, sau a întârzierea cu expedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expediriile se face prin lipirea unei făsi de adresă dela abonamentul ultim.

Din cauza S. sârbători „Tăerea împregiur și S. Vasilie” Nrul cel mai de aproape va apărea Joi în 3 Ianuarie 1885.

Nr. 6261 Plen.

Circulariu

către toate oficiale protopresbiterale din arhiecesa Transilvaniei.

Cu începutul anului viitor 1885 este perioadă de trei ani, pe care la anul 1882 s-au constituit comitetele și epitropiile parochiale, de asemenea sinoadele, comitetele și epitropiile protopresbiterale în archiecesa noastră transilvană; deci pentru reconstituirea acelorași corporațiuni și organe pe un period nou de trei ani, conform dispozițiunilor statutului organic și a regulamentelor ce sunt în vigoare, decretăm și respective înprospătă următoarele norme de procedură:

I. Pela finea anului curent 1884 fie-care comitet parochial în conțelegeră cu oficiul parochial, având în vedere §. 5 al regulamentului congresual din anul 1878 pentru parohii, va compune consemnarea tuturor acelor parochiani, cari după §. 6 din statutul organic sunt calificați de a fi membri ai sinodului parochial. Aceasta consemnarea oficiul parochial o va publica în biserică cel puțin cu opt dîle înainte de ce se va ținea sinodul parochial ordinari în luna lui Ianuarie 1885. Consemnarea aceasta, după ce va fi aprobată în sinodul procsim ordinari, se va păstra bine în arhivul parochial, provădută cu subscrierea președintelui și a notariului sinodal eventualmente și cu a membrilor comitetului parochial, cari a concurs la compunerea ei. Nu mai acei parochiani pot participa la sinoadele parochiale, cari sunt cuprinși în consemnarea aprobată de sinodul parochial.

II. În decursul lunei lui Ianuarie 1885, la un termen anumit, care se va publica în biserică cel puțin cu opt dîle mai înainte, în fie-care comună biserică se va intruni sinodul ordinariu parochial pentru agendele ordinarie indicate în statutul organic, între cari pentru astădată se numără în special alegera comitetului și a epitropiei parochiale. La ficsarea terminului pentru acest sinod oficiul parochial va fi cu băgare de seamă la §. 9 din statutul organic, și eventualmente la îndrumările speciale, ce le va avea dela oficiul protopresbiteral cu scop de a putea participa și însuși protopresbiterul la sinodul parochial.

III. Comitetele și epitropiile parochiale alese pentru periodul de trei ani, ce inspiră, vor continua funcțiunile lor până la alegera comitetelor și epitropiilor nove în sinodul parochial procsim. În-

trăcea comitetele și epitropiile de până acum vor executa dispozițiunile statutului organic, din §§. 21, 23 și 27 privitoare la socotelele anuale, la bugetul pentru anul nou și preste tot la avereia comunei bisericesti.

IV. Sinodul parochial ordinariu, ce se va ținea în Ianuarie 1885 după pertractarea altor obiecte curente indicate în statutul organic, precum sunt revisiunea ratiociniilor din anul precedent, statorarea bugetului pentru anul nou, s. a. va alege pre membrii comitetului și ai epitropiei parochiale, cari vor avea să se constituie numai decât și să-și înceapă funcțiunea; ear lista celor aleși o va substerne protopresbiterului tractual cu scop de a se promova la consistoriul arhiecesan.

V. Fiindcă comitele parochiale, conform conclusului congresual din anul 1878 Nr. 196 formează scaunele scolare recerute prin legea țării (Art. XXVIII, §. 9. din 1876): la alegera membrilor comitetelor să se aibă deosebită privire asupra acestora, cari după recerintele legii știu cetii și scrie. Aceasta se recere, precăt se poate, și dela membrii epitropiei parochiale.

VI. Comitele parochiale a le acelor comune bisericesti, cari susțin împreună una sau mai multe scoale, vor alege din sinul lor căte trei membri, cari intrunii vor forma comitetul comun scolar pe șase ani; de asemenea vor alege o epitropie comună scolară, preste tot din patru membri, pe durata de trei ani, conform §-lui 28 din statutul organic.

VII. Pentru restaurarea sinoadelor protopresbiterale pe un period nou de trei ani se vor alege atât membrii din cler, că și cei mireni în proporțiunea și numărul statorit în §. 38 din statutul organic. Alegerile membrilor sinodului protopresbiteral după normele preciseate mai jos se va efectua că se poate mai curând așa, ca sinoadele protopresbiterale, cari sunt de a se intruni în prima sau în a doua Duminecă a lunei lui Februarie să fie sinoade constituante, și oficiele protopresbiterale să le poată convoca acelea pe una din anumitele Dumineci, cu 14 dîle mai înainte.

VIII. Alegera membrilor din cler pentru sinoadele protopresbiterale, conform §-lui 40 din statutul organic, se va efectua așa: că fiecare oficiu protopresbiteral va defișa un termin, și va numi un loc acomodat la care și unde va conchiama pre întreaga preoțime din protopresbiteratul respectiv; ear la terminul defișă, sub președinția protopresbiterului sau a administratorului protopresbiteral, preoțimea adunată va alege prin aclamare sau prin votare trebuinciosul număr de membri preoțești ai sinodului protopresbiteral; despre actul alegerii se va face protocol, care va avea valoare de credențional, și acela se va predă oficiului protopresbiteral.

IX. Pentru alegera membrilor mireni ai sinoadelor protopresbiterale, în puterea autorisării, ce o au consistoriale în §§. 40 și 140 ai statutului organic, se prescrie: ca aceste alegeri analog cu alegera deputaților pentru sinodul episcopal, să se efectuească în sinoadele parochiale, după modul următor:

1. Fiecare tract protopresbiteral după numărul sufletelor indicat în §. 38 din statutul organic, se va împărti în 16, respective în 24 de cercuri electorale, și în fiecare cerc se va alege căte un membru mirean pentru sinodul protopresbiteral. Împărtirea aceasta o va face numai de căt oficiul protopresbiteral și o va substerne consistoriului arhiecesan spre aprobare prealabilă **cel mult până în 6 Ianuarie 1885.** La formarea cercurilor electorale se va lua în considerare numărul populației din osebitele comune așa, că în ce privește numărul sufletelor, cercurile să fie pe căt se poate de o potrivă; prin urmare în prospectul cercurilor, ce se va așterna la consistoriu, să se cuprindă într-o rubrică separată numărul exact al sufletelor la fie-care comună sau filie. Se înțelege de sine, că comunele mari pot forma de sine unul sau mai multe cercuri

electorale, ear celea mici se pot lua căte două sau și mai multe, ca la olaltă să formeze un cerc electoral. Împărtirea cercurilor aprobată de consistoriu, oficiul protopresbiteral o va publica singuraticelor comune spre acomodare la alegera membrilor mireni ai sinodului protopresbiteral.

2. Se lasă și astădată la voia sinoadelor parochiale, ca atunci, când va veni la ordinea dilei alegera membrilor mireni pentru sinodul protopresbiteral, ele să remână sub presidiul lor natural, sau să-și aleagă singur numai pentru actul acesta un președinte ad hoc, cu abatere dela §. 10 și analog §. 91 lit. e, din statutul organic; dar în tot casul sinoadele parochiale au să-și aleagă și căte doi bărbați de încredere pentru controlarea votisării, precum și un notar pentru cele scripturistice, conform statutului organic §. 7. p. 6, combinat cu §§. 40 și 140.

3. Unde după împărtirea făcută după punctul 1 o comună bisericăsingură de sine formează un cerc electoral: acolo sinodul parochial prin aclamare sau, prin votare nominală alege definitiv un membru mirean la sinodul protopresbiteral; despre alegeră se face protocol special subscris de președinte, de bărbații de încredere și de notar; apoi un exemplarul al protocolului se trimit deloc la oficiul protopresbiteral și acela se privește ca credențional, ear alesul se înștiințează despre alegeră prin presidiul sinodului parochial.

4. Unde o comună bisericăsingură de sine formează două sau mai multe cercuri electorale: acolo sinodul parochial după modalitatea din punctul precedente alege pentru sinodul protopresbiteral atâtă membri mireni căte cercuri formează aceeași comună; trebuind și în acest cas a se trimite la oficiul protopresbiteral rezultatul alegerii și a se înștiința cei aleși, precum s'a spus mai naite sub punctul 3.

5. Unde un cerc electoral se compune din două sau mai multe comune bisericesti: acolo pentru alegera unui membru mirean la sinodul protopresbiteral, respectivele sinoade parochiale au a pași în următorul mod:

a) În sinodul parochial constituut după punctul 2 de mai sus, se face votare nominală căte pe un individ, adecă: fiește-care alegerioru dă votul seu aceluia, pe care-l astăa bun pentru a fi membru sinodului protopresbiteral. Deci la alegera aceasta a clamaarea nu are loc.

b) Voturile singuraticilor alegeriori trebuie să se însemne după nume la protocol, precum se face și la alegera deputaților sinodali și congresuali: ear dacă votarea va fi fost secretă, adecă prin sedule: toate sedulele trebuie să se pună sub copertă, apoi să se se sigileze și așa sigilate să se alăture la protocolul special despre actul alegerii.

c) După terminarea votisării protocolul special se încheie, se subscrive de președinte, de bărbații de încredere și de notar; apoi dimpreună cu sedulele de votare, dacă votarea va fi fost secretă, se pune sub sigilul parochial, sau al președintelui, sau al vre-unia dintre bărbații de încredere, și așa sigilat se dă în mâna unui bărbat de încredere, ca la timpul și locul anumit să-l ducă în persoană la protopresbiter, respective la administratorul protopresbiteral, și acolo să participe la actul scrutinării.

d) Oficiul protopresbiteral deodată cu publicarea cercurilor electorali prescrise în punctul 1, va da de știre comunelor și respective sinoadelor: în carea și unde au a se aduna bărbații lor de încredere cu protoocoalele de votare.

e) La terminul ce-l va fi defișat oficiul protopresbiteral, bărbații de încredere din comunele care la olaltă formează un cerc, se vor aduna la locul anumit, aducând cu sine protoocoalele de votare sigilate; apoi protopresbiteral sau locotenintele lui în față de față a bărbaților de încredere va deschide pe rând toate protoocoalele de votare, le va citi cu ton înalt, va scrina specialele votisări pentru întregul cerc, și va face cunoscut rezultatul: apoi pre acela, care din cercul întreg va fi intru-

nit celea mai multe voturi, îl va dechiara de membru ales al sinodului protopresbiteral; iar decumva doi sau mai mulți ar avea în asemenea număr voturile cele mai multe, va face, ca între aceia să decidă soartea; în fine despre rezultatul unui astfel de scrutiniu pentru fiește-care cerc va lua protocol separat subscris prin toți cei de față, și astfel de protocol va avea valoare de credențional pentru cel ales. Se înțelege de sine: că scrutinarea cumulativă pentru mai multe cercuri într'un singur protocol nu poate avea loc.

X. După ce alegera membrilor sinodului protopresbiteral va fi pusă pretutindenea în lucrare, — oficiul protopresbiteral va emite un circulariu către clerul și poporul din protopresbiteralul respectiv, prin care va convoca la un loc acomodat sinodul protopresbiteral. Convocarea aceasta trebuie să premeargă cel puțin cu 14 zile, și în convocare trebuie să se espună obiectele de pertractare, între cari afară de agendele ordinare, ca obiect principal e de a se anumi noua constituire a sinodului, comitetului și epitropiei protopresbiterale pe un perioadă nouă de 3 ani, eventualmente și a scaunului protopresbiteral.

Astfel de circulariu convocătoriu e de a se speda timpuriu și la singurătatea membrilor preoște și mineni aleși pentru sinodul protopresbiteral, mai ales dacă ar putea avea loc îngrijirea, că densusii nu vor fi pe altă cale înștiințați despre terminul sinodului și despre aceea ca sunt aleși de membri sinodali.

XI. Adunându-se membrii sinodului protopresbiteral, se va face mai întâi verificarea lor; apoi constituindu-se sinodul pe 3 ani sub președinția protopresbiteralui respectiv administratorului protopresbiteral, cu un notariu pentru agendele scripturistice, se va apuca numai decât între celelalte agende ordinare de alegera comitetului și a epitropiei protopresbiterale, ambele pe un perioadă de trei ani; totodată va provedea eventualitate și cele prescrise pentru un comitet central în trebile scolastice comune cu alt, sau cu alte protopresbiterale.

XII. Scaunele protopresbiterale de până acum, ca foruri judecătoarești de I. instanță, rămân și mai departe în funcție și numai locurile vacante se vor indeplini prin alegeră în sinodul protopresbiteral; iar astfel de alegeri se vor substanța consistoriului archidiecesan pentru indeplinirea formelor canonice.

XIII. La toate alegerile atinse mai sus e de însemnat: că membrii, cari până acum au fost aleși în vreuna din respectivele corporațiuni pot fi aleși de nou, dacă au cunoscutea prescrisă în statutul organic §§. 6, 18, 25, 26, 40, 41, 57.

XIV. Pentru casul de vre-o întârziere în publicarea și efectuarea circulariului present, oficiile parochiale și cele protopresbiterale sunt autorizate a convoca de astădată în mod excepțional sinoadele parochial și protopresbiteral și preste terminele în §§. 12 și 45 din statutul organic.

XV. Instrucțiunile cumprinse în acest circulariu sunt destinate a face ușorătate oficiilor subalterne intru aplicarea și executarea statutului organic al provinciei noastre metropolitane; se recere însă din capul locului: ca fiecare oficiu parochial să aibă la mână și să cunoască pe deplin acest statutul organic de aceea se îndatorează oficiile parochiale, ca dacă încă nu ar avea ediția mai nouă și corectă a statutului organic, să și-o procure neamănat, iar oficiile protopresbiterale sunt poftite a controla pre oficiile subalterne parochiale și în ce ce privesc aceasta specială datorință.

XVI. Oficiile protopresbiterale vor comunica fără întârziere acest circulariu fiește-cărui oficiu parochial, și vor controla în modul, care-l vor afla mai correspunzător, corectitatea procedurăi sinoadeelor parochiale la reconstituirea organismului parochial, recomandându-se în deosebi protopresbiterilor și administratorilor protopresbiterali: a conduce ei în persoană sinoadele de reconstituire în acelea comune bisericesti, în cari din ori-ce cauza nu află destulă garanță pentru o procedură corectă la actul reconstituirei; în fine oficiile protopresbiterale vor așterne raport la consistoriul archidiecesan despre indeplinirea reconstituirilor normate mai sus, așternând totodată cel mult până la finea lui Februarie 1885:

a) consemnarea membrilor comitetelor și epitropiilor parochiale din toate comunele tractului protopresbiteral.

b) consemnarea membrilor sinodului, comitetului și epitropiei protopresbiterale;

c) consemnarea membrilor scaunului protopresbiteral, în carea să fie evident datul alegerii pentru fiecare din ei.

Din ședinta plenară a consistoriului archidiecesan, finită în Sibiu, la 3 Decembrie, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop

Sibiu, 28 Decembrie.

Suntem la sfîrșitul anului și vom să ne dăm sămăd despre lucrarea noastră în decurs de un an de zile. Aceasta o facem spre a fi în curat cu noi însăși, și spre a ne răfni și față cu ceteriorii nostri.

Situatiunea în patria noastră este de tot încurcată. Această încurcare aduce cu sine că nu putem aștepta rode bogate nici pentru noi, nici pentru cîrmuitori nostri.

Așa s'a întemplat în anul trecut.

Se urmăreste cu multă și mare sfotă un lucru care după socoteala omenească în o sută de ani abia se va putea ajunge, și aceasta încă în casul cel mai bun. Se urmăreste un oare ce încearcă, dela care se condiționează bunăstarea și întărirea acestui stat. Această oare ce este unificarea limbistică în statul nostru, amalgamarea tuturor elementelor de aici și scoaterea la iveală a unui element omogen, care în prima linie se va manifesta prin unitatea în limbă.

Este vorba de maghiarisare.

Anul trecut a fost destinat de soarte să vadă luând forme mai concrete încercarea cu maghiarisarea. În capitala Ungariei s'a constituit o reunire chemată a promova sănătul scop: maghiarisarea. În sărbătorile crăciunului în centrul românilor celor mai resoluți, — când e vorba de rezoluție — în Cluj s'a constituit oamenii în o asemenea reunire. Chemarea ei este maghiarisarea în Ardeal și încă maghiarisare căt se poate mai îngribă, căci Ardealul este mai amenințat.

De sus și de jos maghiarisarea este pusă în luceare, și anul trecut de bună seamă va fi înregistrat între cei mai bogăți ani ai încercărilor zadarnice, încercări puse în mișcare de o seamă de oameni, pre care experiența vieței și înregistrează între cei atinși la sistemul celebrar.

Cu astfel de încercări ne-a binecuvîntat anul trecut pre noi pacinicii cetățeni ai Ungariei, și nu se va mira lumea, dacă vom spune că încercările nu ne-au adus nici un folos.

În fața acestora români și-au păstrat firea lor sănătoasă și și-au continuat activitatea spre binele patriei și al lor propriu.

Conduși de cea mai curată intenționă și cu inimă în dinți mai mulți corifei ai națiunei noastre au înființat un diariu în capitala Ungariei și cu mare moderăție, care de multe ori trecea în abnegare formală, au încercat a delătura abisul dintre noi și curențul șovinistic de astăzi, și a prepara terenul pentru o contelegeră trăiească. La 3/15 Martie acești bărbați au convocat o conferință la Budapesta și și-au statorit programă lor națională.

În cadrul programei lor bărbații acestia lucră neobosit și sunt deciși și continua lucrarea pe calea apucată, care în ori ce eventualitate numai foloase aduce națiunei române.

Față cu activiștii, majoritatea românilor persistă a rămâne în passivitatea decretată dela introducerea dualismului încoace. În primele zile ale lui Iunie anul trecut s'a ținut o conferință aici la Sibiu, și s'a decis a mai persista încă în passivitate pentru periodul dietal actual.

La timpul meu am vorbit detaliat asupra programelor diferitelor partide românești. Am spus că noi suntem după cum am fost în decurs de 33 de ani, suntem pentru activitate, și credința noastră este că între condițiunile date numai o înțelepciune bine eumenită ne poate salva.

Către unul și același scop româniile aleargă pre două căi. Dureros este că animositațile au sedus pre unii a crede că tot cine nu este cu ei, este contra națiunei române, și odată alunecați oamenii pe această clină periculoasă s'au amărit foarte, și și-au aruncat reciproc invective, cari n'au folosit nici în dreapta nici în stânga.

Este ușor de explicat că între asemenea împregiurări chemarea pressei române nu a fost tocmai ușoară. Uniți am combătut nebunaticele încercări de maghiarisare, căci nu este suflare românească, care să nu se revoalte văzând impertinența cu care se monopolizează patriotismul și simțemintele cele mai nobile de loialitate și supunere față cu legile patriei, și se încarcă în coră roșie a cunoașterei limbii ungurești.

Pre cît ne sta de frumos uniți în combaterea atentatului îndreptat contra existenței noastre naționale, pre atât era de dureros a vedea sfâșierea între noi pentru credințele noastre politice. Si cu desgust înregistrăm că în anul trecut oamenii noi, cu credințe politice adoptate din specula „pro nunc,” au introdus ceva nou, ne mai pomenit în presa noastră, escomunicarea pe hârtie din sinul națiunei a tuturor cari nu țin la principiul: lucrez unde sum mai bine plătit, și voi fi totdeauna cu multimea.

Pusă odată lupta pe acest teren alunecos, spiritele s'au amărit și am trecut prin o lungă serie

de desgust până a trebuit să venim la convergere, că va trebui să se dedeie publicul nostru și cu astfel de scene dureroase, căci el este răbdătoriu, și condus de credință, că ce era să se întempele, să întemplat.

Vom continua pe calea de până acumă tari în credință, că precum suntem una în combaterea porților îndreptate contra existenței noastre naționale, tot una vom fi și în tractarea cestuiilor agitate între noi, și atunci din puternici ce suntem față cu pericolul din afară, și mai puternici vom fi.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Agnita, în Decembrie 1884.

Precum an întreacă Saul pre poporul Evreilor cu mărimea corpului; așa să întreacă preotul pre ceialăji cu vîrtețea sufletului; și precă este de mare desobirea între făpturi lipsite de răstine, și între oameni raționali, atât se fie de mare și deosebirea între pastori și turmă (Scris. s. Ioan Chirilostom despre preoția).

Nu e lucru ușor a fi cineva pastoriu adevărat turmei cuvîntătoare; căci precănd pastoriul turmei necuvîntătoare este răspundătorul numai înaintea oamenilor pentru ori ce pagubă din turma sa, și aceea o poate plăti cel mult cu bani; pre atunci pastoriul turmei cuvîntătoare, preotul este răspundătorul înaintea lui Dănu pentru ori ce pierdere din turma sa — la diua judecății. Cu adevărat mare responsabilitate! Aceasta sarcină grea a preoției cunoșcând-o marele invetătoriu de a toată lumea Ioan Cristostom de și el se numeră între celebritățile secl. al IV. creștinesc, la indemnul amicilor sei de a se preoți se apără cu cuvintele de mai sus.

În scrierile s. Ap. Pavel de asemenea sunt enumerate insușirile preotului, din cari trebuie să conchidem că preotul trebuie să fie de un caracter firm moral, să poșeade un capital de științe și cunoștințe teologice și să privegeze cu ochiul neadormit asupra turmei sale.

Precănd se pretind acestea dela ori care preot fie el într-o parohie căt de mică, cu atât putem și suuitem în drept a pretinde dela un protopresbiter, care este șeful unui tract protopopesc, el trebuie să fie acela dela care preotul să poată lua însăși sfaturi și povești bune în casuri de dubietate, el trebuie să premeargă atât preotului căt și poporului din tractul seu ca exemplu bune ca și să fie în stare a zidi pre toți.

Durere însă rîvna după domnie sau prefacut la mulți în pasiune, și fară ca să se esameneze pre sine cu oare ce scrupuli că oare posed acel capital de cunoștințe, poftesc orbește să domnească preste altii, să fie îngâmfați, să și adune averi, să și fericească familiile; apoi prăpădească se toată lumea numai ei să fie multămiți.

Acestea premiăndu-le cu scop de a abate pre un moment pre cei care i privesc cele ce voiu scrie, dela visurile lor deșerte, la cugetări serioase, voiu descrie unele întâmplări mai recente din protopiatul nostru al Agnitei:

Cu ajutorul lui Dănu și părințeasca purtare de grăjă a Esenției Sale Înalte Prea Sântului nostru Arch. și Metropolit și a Prea Ven. Consistoriu archidiecesan, s'au pus la cale și întregirea tractului nostru protopopesc cu protopresbiter definitiv. Aceasta la mulți prea plăcută știre s'au adus la cunoștința preotului și poporului tractual prin un circulariu protopopesc, conchimânduse preotul președinte de 1 Novembre în opidul Agnita pentru alegera membrilor receruți în număr de 8 pentru sinodul înmulțit; iară sinoadele parochiale s'au publicat pre diua de 4 Novembre diua s. Archangheli să fie pentru scrutinul mirenilor aleși în cercurile electorale.

Acestei corvoare au corăspuns mai întâi preotul presentându-se la diua fipsată în număr de 2/3 în sala destinată a otelului Agnita. Parintele administrator protopopesc ca președintele conducerii al preotului încă au fost de timpuriu sosiți, și se aștepta numai cuvenitul de deschidere acomodat scopului intrunirei.

În locul acestuia însă s'au cedit din partea domniei sale o biografie completă a densusului, scrisă cu timp acasă cam pre vre-o 5 coale de hârtie. Biografia s'au început dela anul chirotoniei sale de preot, și aceasă carte magna conținea în estraș cam următoarele:

Actualului administrator protopopesc sau încreșințat tractul Nocrichului spre administrare ca de 30 de ani, după 5 ani de administrație s'au lipsit de el prin reședintul în Domnul arch. și metropolit Andrei pentru o vină nu prea mare a sa. După ce cu multă pacientă în alti 5 ani au dat probe de vrednicie, s'au reactivat eară în postul preavut com-

binat cu protopopiatul Cincu Mare, cari apoi le au condus până în ciua de astăprecum știe preoțimea spre multămirea tuturor.

Acum în perioadă al II, de administrație s-au ridicat asupra capului său mulțime de inimici, l-au incurcat într-un proces și care s-au estins până la curia r. din B.-Pesta din te însă au eşit învinătorii. Tot inimici a detului iivit mai târziu au lucrat ca alegerea densus de protopresbiter sârșită în anii 1870 și 1871 nu s-au aprobat din partea Prea Ven. Consistoriu.

Știind acumă aceea că aproape alegerea de protopresbiter în acest tracau publicat o corespondență reutăcioasă în Nr. al „Tel. Român“ din a. c. vînd prin aceea a-i sta tot venitorul în acest tract; apoi cînd corespondență din cîvînt în cîvînt au provocat pre prime prin unele întrebări asupra punctelor esențe ca să se dechiare asupra ei dacă consimte cu e sau nu? preoțimea să aleagă o comisiune din sin ei care să combată numita corespondență silind și redacțiunea „Tel. Rom.“ a publica un răspunsul vor trimite cu atât mai vîrtoș că răspunsurile particularilor adreseate redacțiuniei la timpul seu au voit ale publica.

Punând acum fie-care mău pe inimă și judecând drept oare n'ar merita dinia sa care au condus acest tract protopopesc cîtăta intelepciune, ca să aibă și niște bîtrânețe ingălate? să rîmăna deci tot densus și protopop deitiv, fiind deja ales de două ori mai naînte. S'auroăr nu s'au îngrijet densus și despre un urmăru al dsale, care are pregătirea pentru un fitoriu ptopop? (înțelegînd pre ginerile seu p. N. Moldova din Vîrd) și care ar putea să i urmeze fără să fi silici alege persoane strene.

In sfîrșit roagă pre preoție a se abate dela Ord. Esclenție Sale a nu alegemembri pentru sindicul electoral, a sista și sinoale parochiale, și a face o reprezentanță cătră Eslenție Sa și Prea Ven. Consistoriu spre a se întărelegerea din 1875. Spre scopul consultării să se spinde ședință pre ¼ de oară și apoi constituindse sub un președinte *ad hoc* să se pronunță asupra cestionei susluate de densus. Sau apoi dacă aceasta n'ar conveni preoțimei, atunci o conjură ca să stăruască din toate puterile, ca în sinoade parochiale să se aleagă numai indiviidi din tractu cari ne putem înțelege, că știm cu toții căte mlăceri și incurcături ne au causat streinii în simidele protopopești trecute.

Poate-se oare cineva mai be recmândă pre sine și pre următorul seu de foriu protopresbiter în acest tract ca domnul administrator al nostru protopopesc? cari singuri săred providențiali meniți spre a fi domni ai acest popor bland, și fără a reasuma cele pronunciat în carta magna, ori-cine poate cunoaște pasiunile fără păreche ale densusilor.

Sedintă se deschide după intervalul de ¼ de oară și preoțimea se constituie deoarece alegenduși un președinte *ad hoc*, vin pre tapet două propunerii: una a părintelui N. Moldovan, casă nu se aleagă membri pentru sindicul electoral să se sisteneze sinoadele parochiale și să se facă reprezentanță; altă propunere a unui dintre prei: ca să se facă alegările fiind că suntem deja adunați, dară să se facă și reprezentanță. În urmăpărîntele Moldovan își retrage propunerea, și conform propunerii a două s'a purces aproape cătră bară la alegerea membrilor dintre preoți pentru inodul electoral. Oamenii gescheftului însă știu să agă folose din orice impregiurare, sub decursul ausei au căstigat timp pentru de a și informa oamei lor pentru alegere, unul dintre preoți au mers așa departe cu obrășnicia, încât au sters de pre adula unui incredul al seu numele părintelui Izob Bologa din Marpod, scriind al unui incredul a lor. Resultatul scrutinului au probat de ajuns căi au folosit timpul pre cari alții l'a pierdut desbătând asupra unei cestioni seci aduse poate cu intenție de a profita de timp.

Așa merg de departe acești oameni închipuți încât se țin aproape infalibili, nu vr să audă sau respecteze convingerile altora cari diferește de ale lor, și vor a esterni pre toți cai ar îndrăsnii a li se opune. Au și ajuns prin uneluri încât au pus pre toți la spatele lor pre cari ii ced contrari în convingeri, și numai acela se bucur de vre-un favor care le aproabă tot.

Toată lumea știe că suntem bătuți de Dum neșeu și de toți sfintii. Preste slabinogie în timpurile din urmă s'au mai ivit și nepotismul.

După cum stau lucrurile oficial de protopresbiter se desbracă de toate atribuite sale, și se degradează la isvor de venit.

De parte am ajuns cu sfintenia bisericiei.

Ar fi timpul suprem de a se pune odată capăt acestei stări de lucruri nefericite din tractul acesta binecuvîntat de Dănu prin buna stare materială a poporului, condamnat și ținut în întuneric de conducătorul lui 30 de ani.

Cagete bine cei chemați la urna alegerii fizionomii protopresbiter al acestui tract, ca să nu și atragă blestemul generației viitoare, și că o greșala mică săvîrșită cu negreputate într'un moment, nu se poate repara cu un secol viitoru, și să ne ferească Dănu de a să putea aplăca la noi măsimisă scripturi: „perirea ta din tine israile” videant consules.

Revoluția lui Horia.

Am fost anunțat și noi la timpul seu lucrarea cea mai proaspătă a domnului Nicolau Densusianu, „Revoluția lui Horia.”

Cartea aceasta a fost confiscată la gara din Predeal și nu i-a fost permisă intrarea la noi. Contra acestui atentat făcut științei în general domnul Densusianu a protestat la guvernul nostru.

În urma acestui protest dl Densusianu a primit în dilele acestei următoare scrisoare dela Legația austro-ungară din București:

Legația imp. și reg. a Austro Ungariei în București. București 3 Ianuarie 1885.

Domnule!

Me grăbesc a ve informa, că după ce s'a esaminat opera D-Voastre „Revoluția lui Horia în Transilvania și Ungaria,” interdicția de care a fost lovitură importarea acestei opere în Ungaria s'a ridicat.

Primiți, Domnule asigurarea perfectei mele considerații. Br. Mayr.

Iñregistrăm cu placere noua fasă în care a întrat această afacere și ne pare bine că s'a deschis din nou granița pentru opurile istorice din România.

Concertul Reuniunii române de cântări din Sibiul.

Am anunțat în numărul trecut rezultatul concertului aranjat de reuniunea română de cântări din Sibiul la 22 a lunei curente în sala dela Musikverein.

Nu va fi de prisos să amintim la acest loc că reuniunea română de cântări din Sibiul începe a atrage tot mai mult asupra ei atenția concetătenilor nostri, și nu fără cuvînt. Musica este universală și oamenii iubitori de cultură se bucură de de progresul fiecăruia dintre concetătenii acestui stat.

Cu durere am vîdut că din corul reuniunii au lipsit de astădă și mai multe mărgăritare, reținute parte prin absență, parte prin boala. În legătură cu aceasta cu placere am observat că corul a căștigat în vocile femeiești mai multe puteri nouă, care ne îndreptătesc la mari pretensiuni. Si pretensiunile noastre se vor împlini, căci noile puteri desvoală un zel laudabil în interesul reuniunii, care ne ridică vada în ochii streinilor, și ne procură adevărate momente de fericire cu producția ei.

Concertul a reesit foarte bine și noi felicităm din inimă pre domnul Dima și bravul cor pentru momentele plăcute, ce ni-au procurat și cu această ocasiune.

In special dăm cuvîntul altora.

„Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt“ în numărul dela 5 Ianuarie 1885 scrie:

“(Concertul reuniunii române de cântări din Sibiul.)

Această reuniune, care există de abia vre-o căpătă an este o foarte considerabilă instituție culturală între concetătenii nostri români. Basată pe temele națională, reuniunea risuște cu seriositate și succes spre ținta frumoasă sub o conducere pricepsă, cultivând cea mai bună muzică clasică, nobilisând astfel simțămînt și gust. Două lucruri se cer spre a putea ajunge la rezultat: inteligență iubitoare de cultură pe lângă o silință serioasă și conducere conscientă de sine. Reuniunea dispune de ambele aceste cerințe, doavă strălucită (rühmliches Zeugnis) concertul aranjat Sâmbătă seara în sala dela Musikverein.

Punctul principal zace în frumoasele prestații ale corului disciplinat cu multă paciență. Corul micșor a cântat din Anotimpurile de Haydn: Vin mai curând o primăvară; terțetul fîngerilor, (DNA Moga, DNA Agnes Borte și DNA Crișan), corul: Domnul veghiază în Israel din oratoriul de Mendelssohn „Ilie“, două cântări religioase de Schubert cu acompaniere de piano (Doamna George Dima). De oarece corul dispune de voici frumoase și mai cu seamă în Soprani și Bass, și în execuție pricepe a exprima cu precisiune variantele dispozițiuni și sentimente, omul a putut gusta neturburată plăcere musicală, cu atât mai vîrtoș, cu căt și puterile solo erau la înălțimea misiunii lor. Afără de fantasie

pe pianoforte de Thalberg după motive din opera lui Bellini „La straniera“ execuțată cu destărîtate și succes a păsit încă separat ca solist un tinér basist (invîțătorul Popa), care în melodioasa cântare „Nor de vîjelie“ de Humpel a dezvoltat o voce simpatică cultivabilă și melodică.

Cu farmecul unui colorit expres original — și prin aceasta cu deosebire interesant — s'a execuțat în mod esențial à capella „Irmosul Rosaliilor“ compus pentru cor micșor și quartet solo de dirigențul reuniunii, domnul George Dima luând de basă un motiv („musikalischer Gedanken“) după ritual greco-oriental a format prin lucrarea ritmică, melodică și armonioasă de tot nimerită o compoziție bisericăscă pentru 4 voci, plină de adevărată inspirație, care, bine execuțată, trebuie să facă deosebită efect. „Irmosul Rosaliilor“ se alătură cu demnitate la compozițiile anterioare de caracter național ale domnului Dima, și este fără îndoială un mărgăritar al cântărilor bisericiei gr. or.

Felicităm din inimă pre talentatul compozitor și brava lui reunione.

Diarul din loc „Tribuna“ în numărul dela 25 Decembrie a. c. scrie:

Intr'un timp când publicul din Sibiul găsește sub abundanță producții musicale, reuniunea română de cântări și-a anunțat al doilea concert ordinar pentru acest an. Poate și din această cauză sala dela „Musikverein“, unde se țin concerte reuniunii, numai cu anevoie s'a umplut alătăseără. Publicul român din Sibiul nu este numeros, publicul român musical este chiar mic, cu toate acestea sala dela „Musikverein“ ar putea fi la concerte reuniunii îndesuită de public, dacă o seamă de oameni n'ar preferă a escela prin absență lor, nu numai aici, ci aproape la toate întreprinderile naționale. Muzica nobilizează pe om; să dară chiar și din punct de vedere egoistic cercetarea concertelor din partea acelei seamă de oameni ar fi recomandabilă.

Programul concertului din 22 I. c. a avut un timbru hotărît religios: irmos, rugăciune și oratorii. Irmosul Rosaliilor, o compoziție nouă a artistului Dima, este de o frumuseță rară, după părerea noastră, cel mai reușit op. al compozitorului pe terenul muzicăi bisericesti. Execuțarea n'a adus la deplina sa valoare frumusețele compozițiunii. Corurile s'au ținut binisori, ba în unele părți au cântat foarte bine, dar solurile (soprani, dna Moga, altă soprano Drexler, tenor dl I. Popescu, bas al I. Popa) cu deosebire cele bărbătești nu erau totdeauna în conglăsire cu sine și coral; partiile de altcum nu sunt lipsite de greutăți pentru diletanți. Terzetzul și coral din oratorul „Ilie“ de Mendelssohn, trebuie să-l declarăm de punctul cel mai reușit al programei; terzetzul (d-na Crișan primul soprano, d-na Moga al doilea soprano și d-na Agnes Borte altă), cântat à capella, a fost de o admirabilă frumuseță: curat în intonație, precis, exact și cu mult simțămînt; damele soliste a dat o eclatantă doavăă despre perseveranță în intonație curată, căci acordul clavirului, prin care se introduce coral, ce urmează după terzetz, n'a diferit nici un fir de păr de acordul final terzetzului. Corul, care până aci ni se pără mai timid decât de altă dată, a păsat și el cu toată energia, îmbărbătat poate prin succesiunii splendid al terzetzului, și avem o adevărată multămire sufletească recunoscend coral nostru în hârnicia sa deslădușă.

In rugăciunea lui Schubert atât solurile (soprani dna Moga, altă soprano Agnes Borte și bas I. Popa), cât și coral au rămas pe calea apucătă și au reușit cu onoare. Corul drăgălaș (corul fîngerilor și al nevestelor) din oratorul lui Haydn „Anotimpurile“ reuniunea de cântări îl mai produsese în unele din concerte reuniunii ei prime, dar nu ne demitem la asemănări căci reuniunea de atunci nu permite asemănărea cu reuniunea de acum. Corul a fost bine execuțat deși în unele pasaje timiditatea a causat la sopranele prime și la tenori unele tonuri aspre.

Pentru partea acompaniării a acestor patru puncte din program a îngrigit de astădată dna Dima. Domnia-Sa este cunoscută publicului român ca bună pianistă, și acum acest public a avut ocazia a o cunoaște și în resortul,

destul de greu, al acompaniării și suntem siguri că o

parte bună a aplauselor merită a fost la adresa dnei Dima.

De aici încolo avînd de soț pe cel mai esențial muzică al Românilor vom trebui să măsurăm prestații

musicale ale dnei Dima cu altă măsură.

Dșoara Claudia Oltean din Craiova ne-a delectat cu producerea pe piano a unor părți din o fantasie (Thalberg) despre motive din opera lui Bellini „la straniera.“ Piesă ca toate fantasii de acest soin, este un conglomerat de greutăți technique: scadențe, trilere, arpagi, scale cromatice etc., — un artificiu brillant! Dșoara Oltean a învins cu ușură greutățile, a dovedit o destărîtate în degete, neobișnuită la diletanți, un ton frumos, și dacă toate acestea vor impreuna cu o scoală bună, dșoara Oltean este pe calea cea mai bună a deveni artistă.

Bastîstul Isaia Popa a cântat cu vocea sa plăcută donă cantece; cunoscutul nor de vîjelie dela Humpel și „pax vobiscum“ dela Schubert.

Norul de vîjelie, care l-am audit cântat cu altă ocazie și de dl G. Dima, pe noi nici când nu ne-a încăldit, ear frumosul cântec al lui Schubert dl Popa l-a execuțat bine, cu voce plină și curată, dar nouă și născută, că nu cu destul simțămînt.

Publicul mulțumitoriu a aplaudat toate piesele: în urma aplauselor prelungite după irmos, dî Dima a trebuit să pună la o parte modestia sa cu totul nejustificată, și se apară înaintea publicului. Fie și aceasta o parte din mulțumirile cu care publicul român datorește neosebitului director al reunii și excelentului compozitor.

Publicul a fost surprins de progresele elevilor dela aceasta scoală, și Escoala Sf. Domnul Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul a dat expresie adevăratelor sentimente ale publicului fericitând pre Domnișoara Eleonora Tănărescu și mici eleve pentru progresul uimitoriu dovedit în timp atât de scurt.

* (Societatea academică „România Jună”) în ședința sa din 2 Ianuarie a. c. s-a constituit pe anul administrativ 1885 în modul următoru:

Președinte: stud. med. Mihail Vișnevschi; vicepreședinte: stud. jur. Stefan Petrovici; secretari: stud. philos. Petru Span, stud. jur. Ioan Mavrocordat; cassar: stud. med. Gavril Dobrean; controlor: stud. med. Iuliu Greco; bibliotecar stud. med. Aureliu Grigovici.

In comisia literară s-au ales următorii: stud. med. Iuliu I. Mera, stud. phil. Ilie Gherghel, stud. philos. George Coman, stud. techn. Aurel Diacon, stud. med. Alessandru Pop; iar în comisia revădătoare următorii: stud. med. Iosif Turcu, stud. med. Ioan Negrean, stud. med. Chiriac Teochari.

* (Prelegere publică.) Duminică în 30 Decembrie (11 Ian. 1885) va prelege la 5 ore după ameașă în localitățile casină române profesorul Dr. Ioan Crișan despre tema: „Ce se mai așteaptă dela femeia română intelligentă pe lângă împlinirea ch. marei speciale?”

Bilete de intrare cu prețul de 20 cr. de persoană, și pentru studenți pe jumătate, să vor căpăta în diua de prelegere să arătă la casă.

Comitetul arangiator.

* (Cremățiunea în Austria.) Un proiect de lege asupra cremățiunii (arderea cadavrelor) s'a depus la parlamentul austriac. Principalele dispozitii ale acestei legi sunt următoarele: Cremățiunea nu poate avea loc de către autoritatea specială a autorităților, și dacă persoana care a murit a lăsat vorbă prin scris, sau dacă, în fața altora a arătat această dorință. În lipsa unei astemene decla-

rații, cremățiunea mai poate avea loc și dacă persoanele însărcinate de a executa ultimele voințe ale repausatului, o cer anume. Cremățiunea nu este autorizată de către dacă nu există nici o bănuială asupra cauzelor morții persoanei care a murit. Ea nu se poate face de către după 48 de ore dela moarte, afară de cazul când autoritatea eră de către bine astfel sau când e epidemie. Cremățiunea nu poate fi nici un cas, să modifice sau să impede esecarea riturilor. Trupul poate fi ars cu sacerdul sau fără dênsul, dacă autoritatea sanității nu cedează un inconvenient. În acest cas din urmă, sacerdul trebuie să fie ars pe rămă, cenușa adunată în urme se dă ruelor repausatului sau păstrate în sale anume pregătite pentru aceasta pe lângă cimitire. Urnele vor avea inscripția numelui și pronumele celui mort. Urnele vor fi distruse după două-decă de ani și cenușa îngropată în cimitir, numai de nu o ar reclama rudel.

— D. Sevinarponi, fost duhovnic al lui Victor Emanuel, a poruncit în testamentul său ca trupul să fie ars. Aceasta este a 44-a cremățiune care va avea loc la Roma.

Rododendron.

Mai nou.

La alegerea de protopresbiter în tractul Târnavei mici Nicolau Todoranu, paroh în Cergidul mare a întrunit 36 de voturi, Iosif Goga, paroh în Reșinari 6. Benjamin Almășianu 4 voturi.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 8 Ianuarie n. 1885

	Viena	B-paste
Renta de aur ung. de 6%	123,20	122,75
Renta de aur ung. de 4%	96,15	96,05
Renta de aur austriacă	104,75	104,25
Renta ung. de hârtie	81,90	81,80
Galbin	5,80	5,76
Napoleon	9,77½	9,76
London (pe poliță de trei luni)	123,70	123,50

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[945] 6

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1885.

Anul al treilea și patrulea.

Prețul unui exemplar legat **30 cl.**, pentru vînditori negați **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Calendarul (Julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Taxa de timbru pentru poște și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile noi și vechi.

Sematismul

bisericei ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprinzând și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, paroхи și învățătorii cu comunitatele bisericești din archidiocesă după noua arondare a protopresbiterelor.

Ierarhii metropoliei învecinate din Austro-Ungaria.

Odată și adă, (contraste). — Baba, (poveste). — Notițe pentru preoți. —

Poesii. — Cuvinte bătrânești, — de G. Sima și Ion.

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea tărgurilor.

Administrația tipografiei archidiecesane în Sibiu.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestimente și recuise bisericești

de rit catolic și grec.

[928] 10-30

în Budapesta, strada Vațilui, Vácz utca Nr. 17.

Felon sau Odajdii
Albe, Stihare, Dal-
matice, Baldachin,
prapor. Toate fe-
liurile de steaguri,
și pentru societăți
industriale (și pen-
tru pompieri) co-
Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cînd nu vor conveni, se vor schimba cu alele.

Nr. 439. [962] 2-3

CONCURS

Devenind vacanță parochia gr. or. din Ribicioara de Jos de clasă III. protopresbiteratul Zarandului, se scrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Dela 94 familii căte o jumătate fereastră (10 cupe) eucuz sfîrmit precum și venitele stolare parohiale stăverite în sinodul parochial din 7 Ianuarie 1880, cari emolumente dau suma anuală de 260 fl. v. a.

Doritorii de a competa la această parochie au de a și așterne subscrисul suplicile lor în terminul mai sus arătat instruite conform statului organic și regulamentului pentru parochii din 1878.

Brad în 28 Octombrie 1884.
În conțelegeră cu comitetul parochial.

Vasiliu Damian,
ppresb.

Nr. 643. [966] 1-3

Edict.

Stana Trufășilă din Magura, protopresbiteratul Branului, carea părăsită pe bărbatul seu Bucur Coca de 8 ani fără a i-se ști ubicația, se citează prin aceasta a se prezenta înaintea subsemnatului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict; căci la din contră procesul divorțial incaminat se va decide și în absență ei.

Zărnești, 19 Decembrie, 1884.

Oficiul ppresbiteral al tractului Branului.

Traian Mețian,
adm. ppresb.

Nr. 643. [965] 1-3

Edict.

Ioan N. Prahovean din Tohanul nou, protopresbiteratul Branului, carele de 7 ani a părăsit pe soția sa Floarea N. Drăgănel fără a i-se ști ubicația lui, se citează prin aceasta a se pre-

senta înaintea subsemnatului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict; căci la din contră procesul incaminat de soția sa se va pertracta și în absență lui.

Edict.

In urma închirierei Preavenerăbiului consistoriu archidiecesan din 17 Iuliu a. c. Nr. 1884 B. se provoacă Ioan Stirecinc Morariu gr. or. din Seliște, care de 7 ani și au părăsit cu necredință pre legiuitora sa soție Paraschiva Stirecinc n. Ioană Milea tot din Seliște, fără a se ști ubicația lui, a se prezenta în termen de 3 luni de la prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul intentat de soția sa se va pertracta și în absență lui.

Seliște, 11 Decembrie, 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 514 [964] 1-1

Publicații.

Ioan Sărbu din Trapold, protopresbiteratul Sighișoarei, fiind despărțit de pribeșita lui muere Ana Fleșiaru din Cloasterf, protopresbiteratul Cohalmului, prin sentința Ven. Consistoriu archid. din 13 Noiembrie a. c. Nr. 4025 B., aceasta se aduce la cunoștința publică în sensul §. 124. din procedura matrimonială.

Cohalm în 13 Decembrie 1884.

Oficiul ppresb. gr. or. al Cohalmului.

Nicolae Mircea,
adm. prot.